

Arrest

nr. 71 816 van 13 december 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Pakistaanse nationaliteit te zijn, op 16 september 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 augustus 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 25 oktober 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 november 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN, loco advocaat F. LANDUYT, en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 6 augustus 2010, verklaart er zich op dezelfde dag vluchteling.

1.2. Op 16 augustus 2011 werd een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen die per aangetekend schrijven op 17 augustus 2011 naar verzoeker werd gestuurd.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaarde de Pakistaanse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit het dorp Bhabra gelegen in het district Sarghoda, Punjab provincie. U bent geboren op 5 juni 1993 en net meerderjarig geworden. U voltooide uw middelbare schoolopleiding in Pakistan. Uw familie bezit in Bhabra diverse handelszaken en een petroleumagentschap. Uw vader is een actief lid van de politieke partij "Pakistan Muslim League-Q" (PML-Q). Op dorpsniveau biedt hij in functie van de partij steun aan hulpbehoevenden. Zo bemiddelt uw vader tussen de politie en dorpelingen. Ook maakt hij gewone mensen wegwijs in gerechtelijke aangelegenheden. Uw vader ondersteunde eveneens de partij tijdens de laatste presidentsverkiezingen. Zo ronselde hij stemmen in het dorp en ondersteunde de verkiezingscampagne financieel. Hoewel u zelf nooit lid werd van de "PML-Q", steunde u net als uw vader dezelfde partij. Zo ging u soms mee met uw vader naar partijvergaderingen. Wanneer de partij een staking organiseerde, hielp u bij de uitvoering daarvan. Uw vader had echter vele persoonlijke vijanden onder de andere meerderheidspartijen actief in het dorp. In december 2008 reisde u daarom per boot naar Dubai waar u een veilig onderkomen vond bij Abdullah, een vriend van uw vader. U keerde in april 2010 terug naar Pakistan. In juni 2010 werd u samen met uw vader beschoten nabij Kot Momen. Voordien werd uw vader al vaker het slachtoffer van geweld en werden er meer dan eens valse aanklachten door middel van "FIR"s (First Information Report) tegen uw vader ingediend bij de politie. Zo werd hij in 2004 al eens aangevallen. Ook was uw vader verwickeld in een grondconflict aangaande grond die hij rechtmatig verworven had. Ook jegens u werd er in 2006 of 2007 een valse aanklacht ingediend door Anwar Ali. Deze verklaarde dat u hem had beschoten. Omdat u de enige zoon van uw vader bent, vreesde uw vader om uw veiligheid en besloot u naar een veilige buitenlandse bestemming te brengen. Op 24 juli 2010 verliet u opnieuw Pakistan. U reisde over land via Iran, Turkije en verder naar België. U vroeg hier asiel aan op 6 augustus 2010. Ter staving van uw asielaanvraag legde u op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) uw geboorteakte, kopies van enkele "FIR's" (First Information Report), medische documenten aangaande uw vader, een schoolcertificaat, een aanstellingsattest van de "Pakistan Muslim League" en een krantenartikel neer.

B. Motivering

Na een analyse van uw asielaanvraag dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen te overtuigen uit een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie Pakistan te hebben verlaten. Evenmin maakte u aannemelijk bij een eventuele terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Dit omwille van de volgende redenen. Hoewel u verklaarde omwille van de politieke moeilijkheden van uw vader het land te zijn ontvlucht, kon nergens in uw asielaanvraag een gegronde vrees voor vervolging in uw hoofde worden waargenomen. Immers, zoals blijkt bent u zelf nooit in aanvaring gekomen met de Pakistaanse autoriteiten noch werd u ooit veroordeeld door het Pakistaanse gerechtssysteem. Weliswaar werd ooit een valse aanklacht tegen u opgesteld, zoals u verklaarde, maar u werd in deze zaak vrijgesproken zoals u toegaf tijdens uw gehoor op het CGVS (zie gehoorverslag CGVS, p.13). U werd nooit op enig ander ogenblik in opspraak gebracht. Uit vrees voor de persoonlijke en politieke vijanden van uw vader, besloten u en uw vader preventief u naar het buitenland te brengen. Echter, bleef u niet alleen vaag in de beschrijving van het politieke profiel van uw vader maar tevens aangaande de persoonlijke vijanden van uw vader. Hierdoor rijzen er ernstige bedenkingen bij de geloofwaardigheid van uw verklaringen rond zijn politieke profiel en de door u ingeroepen vrees voor vervolging in uw land van herkomst die hier rechtstreeks mee verbonden is. Zo stelde u dat uw vader lid is van de "PLM-Q", maar bent u niet op de hoogte wat zijn exacte functie binnen de partij is. U verklaarde dat uw vader op dorpsniveau mensen adviseert inzake gerechtelijke problemen en regelingen treft voor verkiezingen. Verder in het gehoor stelde u dat uw vader actief was op dorpsniveau maar geen functie uitoefende binnen PML-Q (zie gehoorverslag CGVS p. 9). Echter, uit de vertaling van het aanstellingsattest van "PML-Q" dat u neerlegde op het CGVS blijkt dat uw vader, Malik Mohammad Akram, benoemd zou zijn tot de algemene secretaris van de jeugdafdeling van de "Pakistan Muslim League" (zie administratieve dossier). Het is dan ook merkwaardig dat u zo weinig op de hoogte bent van de officiële functie die uw vader binnen "PML-Q" zou bekleden. Voorts is het merkwaardig te noemen dat u geen eenduidige verklaringen aflegde op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) en het CGVS aangaande uw eigen politieke profiel. Immers beweerde u tijdens uw gehoor op de DVZ dat u reeds acht à negen jaar een officieel lid bent van de bovengenoemde politieke partij (zie Vragenlijst, p.2), terwijl u op het CGVS beweerde nooit lid te zijn geworden maar wel de partij steunde (zie gehoorverslag CGVS, p.8). Geconfronteerd met dit tegenstrijdige element in uw verklaringen ontkende u dit ooit te hebben gezegd op DVZ. Nochtans blijkt dit wel zo te zijn vermeld in de Vragenlijst voor het CGVS die met behulp van een tolk werd ingevuld op de DVZ. U ondertekende ook dit verslag voor akkoord en haalde nergens moeilijkheden tijdens dit gehoor aan. U biedt dan ook geen afdoende uitleg voor dit verschil in uw verklaring. Gevraagd nevenorganisaties binnen de "PML-Q" op te noemen, bleek u daar bevreemdend

genoeg niet mee vertrouwd te zijn en stelde er u geen te kennen. Pas wanneer het CGVS aandringt of er dan geen jeugdorganisatie binnen de "PML-Q" bestaat, bevestigt u dit maar kent u desalniettemin de benaming er niet van (zie gehoorverslag CGVS, p.8 en 9). Uw onwetendheid hieromtrent strookt niet met de aangeduide functie van uw vader binnen de "PML-Q". Immers, zoals hierboven reeds werd aangehaald, blijkt uw vader volgens het door u neergelegde attest van de "PML-Q", de algemene secretaris van de jeugdorganisatie te zijn. Wat er ook van zij, u haalde diverse incidenten aan waarvan uw vader het slachtoffer werd. Er werden meermaals valse aanklachten tegen uw vader geproduceerd door leden van de politieke oppositie naar aanleiding van zijn politieke betrokkenheid. Zo werd uw vader bestolen en beschoten. Echter, nergens in uw asielaanvraag blijkt dat de problemen van uw vader het lokale niveau, met name uw dorp Bhabra en de directe omgeving, overstijgen en bijgevolg dienen deze problemen eerder van lokale aard te worden beschouwd (zie gehoorverslag CGVS, p.10, 11). Ofschoon uw vader meerdere malen de hulp inriep van de politie in het naburige dorp Mela, maakte u geen gewag van andere maatregelen die uw familie nam om de lokale pesterijen een halt toe te roepen. Nochtans kon u geen gegronde reden aanbrengen waarom uw familie niet kon rekenen op de bescherming vanwege de autoriteiten. Zo stelde u enkele jaren geleden valselyk ervan te zijn beschuldigd iemand te hebben beschoten, maar werd u "vrijgesproken". Uit uw verklaring blijkt immers dat de politie weliswaar een "FIR" registreerde en u meenam voor ondervraging, maar dat er geen verder gevolg werd gegeven aan de klacht (zie gehoorverslag p. 13-14). Zelfs toen uw vader van moord werd verdacht werd hij door het gerecht vrijgesproken in die zaak (zie gehoorverslag CGVS p. 14). Eveneens rijzen er door uw gedrag twijfels aan de ernst en geloofwaardigheid van uw vrees voor de politieke tegenstanders van uw vader. U blijkt immers in 2008 naar Dubai te zijn vertrokken omdat er teveel problemen waren, maar keerde in 2010 naar uw dorp terug. Evenmin kon u een gegronde reden aanbrengen waarom u zich niet elders in Pakistan kan vestigen om de problemen van uw familie op lokaal niveau te vermijden. Dat zelfs de Pakistaanse premier niet veilig was in het land zoals u verklaarde, is geen afdoende verklaring waarom u, met uw laag politiek profiel, zich niet elders zou kunnen vestigen in het land. Immers beperkte uw politieke engagement zich tot het bijwonen van partijvergaderingen op dorpsniveau (zie gehoorverslag CGVS, p.8 en 9, 12). Vervolgens is de beschrijving die u gaf van uw reisweg eveneens dermate summier en weinig doorleefd te noemen dat ook hierbij ernstige bedenkingen rijzen bij de geloofwaardigheid ervan. U verklaarde niet te weten welke binnenlandse route u nam om over land naar Iran te reizen. Ook in de beschrijving van uw verdere reisweg bleef u vaag: u vermoedde via Turkije te zijn gereisd doorheen voor u verdere onbekende routes en landen. Behalve dat u vijf à zes dagen onderweg was alvorens België te bereiken, af en toe stopte onderweg om te rusten en te eten, kon u weinig concrete informatie verstrekken (zie gehoorverslag CGVS p. 4-5). Nochtans kan verwacht worden dat een dergelijke tocht over land van Pakistan tot België meer blijvende en concrete indrukken zou hebben nagelaten. Bovenvermelde opmerkingen laten niet toe geloof te hechten aan uw vluchtmotieven waardoor noch de hoedanigheid van vluchteling noch de status van subsidiaire bescherming u kan worden toegekend. U haalde geen overige moeilijkheden aan in Pakistan, behalve in het algemeen dat lijfstraffen in het Pakistaanse onderwijssysteem nog voorkomen (zie gehoorverslag CGVS, p.16). De door u voorgelegde documenten zijn niet van die aard dat zij de beoordeling van uw asielaanvraag door het CGVS in positieve zin kunnen ombuigen. Immers vormen uw geboorteakte en schoolcertificaat enkel een bewijs van uw identiteit, dewelke op dit ogenblik niet ter discussie staat. Evenmin kunnen de medische documenten aangaande uw vader uw ingeroepen vrees voor vervolging staven. Ze dienen enkel ter staving van uw verklaring dat uw vader ziek is maar doen geen uitspraak over de oorzaak hiervan en vormen geen bewijs van uw vluchtmotieven. Het krantenartikel vermeldt dat de wagen van uw vader onder vuur werd genomen, het betreft echter een fotokopie waarvan de authenticiteit niet is gewaarborgd. Tevens blijkt het artikel gebaseerd op een verklaring die uw vader aan deze krant deed en is de echtheid van deze gebeurtenissen niet verzekerd. Het attest van "PML-Q" en de "FIR's" ingediend tegen uw vader, vormen evenmin een bewijs dat u het slachtoffer werd van vervolging in Pakistan in de zin van de Geneefse Conventie zoals hierboven werd uiteengezet. Ondanks het feit dat al eerder tegen uw familie "FIR's" werden opgesteld leidden deze niet altijd tot verdere vervolging, zoals hierboven blijkt. Overigens betreffen de "FIR's" die u op het CGVS neerlegde, louter gewone faxkopies en zijn het geen gecertificeerde documenten. De authenticiteit ervan is dan ook niet gewaarborgd.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel, afgeleid uit de schending van de artikelen 48/3 en 57/6 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet), het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (vluchtelingenverdrag), het beginsel van behoorlijk bestuur en de formele motiveringsplicht, voert verzoeker aan dat de bestreden beslissing niet voldoet aan de motiveringsvereiste zoals omschreven in de formele motiveringswet en in andere rechtsbronnen.

2.2. De asielaanvraag van verzoeker wordt afgewezen op grond van de vaststelling dat (i) hoewel verzoeker verklaarde omwille van de politieke moeilijkheden van zijn vader het land te zijn ontvlucht, nergens in zijn asielaanvraag een gegronde vrees voor vervolging in zijn hoofde kan worden waargenomen; (ii) er ernstige bedenkingen rijzen bij de geloofwaardigheid van zijn verklaringen rond het politieke profiel van zijn vader en de door verzoeker ingeroepen vrees voor vervolging die hier rechtstreeks mee verbonden is; (iii) verzoeker geen eenduidige verklaringen aflegde op de Dienst Vreemdelingenzaken en het Commissariaat-generaal aangaande zijn eigen politiek profiel; (iv) nergens uit verzoekers verklaringen blijkt dat de problemen van zijn vader het lokale niveau, met name hun dorp en de directe omgeving, overschrijden; (v) er door verzoekers gedrag twijfels rijzen aan de ernst en geloofwaardigheid van zijn vrees voor vervolging, vermits hij in 2008 naar Dubai ging omwille van de vele problemen maar hij in 2010 terugkeerde; (vi) er twijfels rijzen met betrekking tot de geloofwaardigheid van zijn reisweg.

2.3. Om zijn gebrekkige kennis over het politieke profiel van zijn vader te verklaren stelt verzoeker dat men niet mag vergeten dat hij nog minderjarig was. Indien kan worden aangenomen dat verzoeker niet elk detail van de politieke activiteiten van zijn vader kent, mag echter wel worden verwacht dat hij zich inlicht over dat engagement aangezien hij verklaart om deze reden Pakistan te hebben moeten verlaten. Dat verzoeker niet op de hoogte is van de functie van zijn vader klemt des te meer nu blijkt dat zijn vader secretaris was van de jeugdafdeling van de partij. Verzoekers gebrek aan kennis betreft de kern van zijn asielrelaas, dienvolgens wordt de geloofwaardigheid van het relaas ernstig in het gedrang gebracht. Hoe dan ook blijkt verzoeker het land te hebben verlaten omwille van de politieke activiteiten van zijn vader. Nergens uit zijn verklaringen blijkt dat verzoeker vreest vervolgd te worden omwille van zijn persoonlijke activiteiten. Verzoeker maakt dan ook geenszins aannemelijk dat voor zover de feiten al op waarheid zouden berusten, hij de problemen niet kan ontlopen door zich elders in Pakistan te vestigen. Dat de vrees voor vervolging hoe dan ook ernstig gerelativeerd dient te worden blijkt tenslotte uit verzoekers persoonlijke gedrag. Verzoeker verliet Pakistan in 2008 immers juist om zich te onttrekken aan de problemen van zijn vader doch keerde in 2010 terug naar zijn dorp. Gezien al deze vaststellingen, die door verzoeker geenszins op afdoende wijze worden weerlegd of verklaard met pertinente elementen, kon de commissaris-generaal dan ook terecht besluiten tot het weigeren van de vluchtelingen- en subsidiaire beschermingsstatus.

2.4. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 juncto artikel 48/3 van de vreemdelingenwet noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

2.5. Verzoeker vordert de vernietiging van de bestreden beslissing wegens overtreding van substantiële hetzij op straffe van nietigheid voorgeschreven vormen, overschrijding of afwending van macht, overeenkomstig artikel 14 van de Gecoördineerde Wetten op de Raad van State. Aangezien de huidige procedure is ingesteld bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen kan een verwijzing naar artikel 14 van voornoemde wetten op de Raad van State niet dienstig worden aangevoerd. De Raad heeft slechts de bevoegdheid de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, §1, 2° van de vreemdelingenwet. Verzoeker toont niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien december tweeduizend en elf door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

A. VAN ISACKER